

Κεφάλαιο 33

Ο θάνατος του Μ. Αλεξάνδρου

Ο Αλέξανδρος στη Βαβυλώνα

Η είσοδος του Αλεξάνδρου στη Βαβυλώνα

Ο Αλέξανδρος από τα Σούσα πήγε στη **Βαβυλώνα**, που ήθελε να την κάνει **πρωτεύουσα** του κράτους του.

Ο Αλέξανδρος στη Βαβυλώνα

Χρυσό στεφάνι

Εκεί πολλές ελληνικές πόλεις έστειλαν **αντιπροσώπους** για να τον **στεφανώσουν** με χρυσά στεφάνια.

Ενώ αντιπρόσωποι από διάφορα μέρη, πήγαιναν να τον **συγχαρούν** και να του δηλώσουν ότι θέλουν να γίνουν σύμμαχοί του.

Ο θάνατος του Αλεξάνδρου

Ο Αλέξανδρος βαριά άρρωστος

Ξαφνικά ο Αλέξανδρος **αρρώστησε βαριά**, χωρίς οι γιατροί του να μπορέσουν να τον βοηθήσουν.

Ο θάνατος του Αλεξάνδρου

Οι στρατιώτες αποχαιρετούν τον Αλέξανδρο

Ετοιμοθάνατος **ζήτησε** να δει τους στρατιώτες του. Ένας ένας πέρασαν όλοι από μπροστά του για να τον αποχαιρετήσουν. Ο θάνατός του, το 323 πΧ, προκάλεσε θλίψη στον στρατό του.

Το έργο του Αλεξάνδρου

Το κράτος του Μ.Αλεξάνδρου

Η εκστρατεία του **άλλαξε** τη μορφή του κόσμου.

Το έργο του Αλεξάνδρου

Αρχαίος βηματιστής
(τοπογράφος)

Ιστορικοί, γεωγράφοι, μηχανικοί που τον ακολουθούσαν
γνώρισαν νέες χώρες, το κλίμα τους, τα φυτά και τα
ζώα τους.

Το έργο του Αλεξάνδρου

Οι πόλεις του Αλεξάνδρου, σημειωμένες με ●

Ίδρυσε πολλές πόλεις που στολίστηκαν με λαμπρά κτίρια. Πολλοί Έλληνες πήγαν εκεί να εγκατασταθούν.

Η ελληνική γλώσσα άρχισε να **διαδίδεται** παντού.

Ο θρύλος του Αλεξάνδρου

Η φυλή Κάλας, του σημερινού Πακιστάν, θεωρούν τους εαυτούς τους απογόνους του Αλεξάνδρου

Το όνομα του
Αλέξανδρου έγινε
διάσημο σε όλο τον
κόσμο.

Πολλοί λαοί με τις διηγήσεις που
δημιουργήθηκαν για τα
κατορθώματά του, θεώρησαν ότι
είναι **δικός τους ήρωας**.

Ο θρύλος του Αλεξάνδρου

Η εποχή μετά το θάνατό του
έμεινε γνωστή ως **ελληνιστική**
εποχή.

Ο Μεγαλέξανδρος και το αθάνατο νερό

Όταν ο Μεγαλέξανδρος κυρίεψε όλο τον κόσμο, πήγε κι εκεί που βγαίνει το αθάνατο νερό και γέμισε δυο στάμνες. Ήθελε να λουστεί και να γίνει αθάνατος. Μόλις έφερε τις στάμνες στο σπίτι, ένας αξιωματικός του που δεν τον συμπαθούσε λέει στις αδερφάδες του Αλέξανδρου το μυστικό και τις συμβουλεύει να λουστούν εκείνες με το νερό καινά βάλουν άλλο στις στάμνες. Αυτές λοιπόν πήραν το νερό και λουστήκανε. Μετά χύσανε στο δρόμο τ' απόνερα. Εκεί ήταν μια κότα κι ένας μπότσικας* και βραχήκανε με τ' αθάνατο νερό και γι' αυτό η κότα αλλάζει κάθε χρόνο τα πούπουλά της κι ο μπότσικας δεν ξεραίνεται ακόμη κι αν κρεμαστεί στον αέρα.

Οι αδερφάδες του Μεγαλέξανδρου, άμα λουστήκανε με τ' αθάνατο νερό, σηκώθηκαν στον αέρα, γίνανε δηλαδή αερικές και από τότε είναι νεράιδες. Κάθονται μάλιστα μέσα σε βράχους και λαγκάδια. Αν τύχει και περάσει κανείς από εκεί το καταμεσήμερο ή τα μεσάνυχτα, τον παίρνουνε και του κάνουνε χίλια κακά. Άμα όμως είναι έξυπνος και φωνάζει: «Ζει ο βασιλιάς Αλέξανδρος και βασιλεύει», τότε τρέχουνε οι αδερφάδες του και τον γλιτώνουνε.

*μπότσικας = αγριοκρέμμυδο, με το οποίο στολίζουμε την πόρτα των σπιτιών τα Χριστούγεννα

Ν. Πολίτης, Παραδόσεις του ελληνικού λαού, τόμος Α΄, σελ. 387, (διασκευή)

Στον καλύτερο (Τῷ κρατίστῳ)

Όταν ο Μ. Αλέξανδρος έχασε κάθε ελπίδα να σωθεί, έβγαλε το δαχτυλίδι του και το έδωσε στον Περδίκκα. Οι φίλοι του τότε τον ρώτησαν σε ποιον αφήνει τη βασιλεία. Αυτός απάντησε: «Στον καλύτερο». Στη συνέχεια πρόσθεσε αυτές τις τελευταίες λέξεις: «Προβλέπω πως οι αγώνες που θα γίνουν προς τιμήν μου, μόλις πεθάνω, θα είναι μια μεγάλη μάχη των φίλων μου». Λόγια που σύντομα βγήκαν αληθινά. Μετά ξέσπασαν μεγάλοι αγώνες για τη βασιλεία.

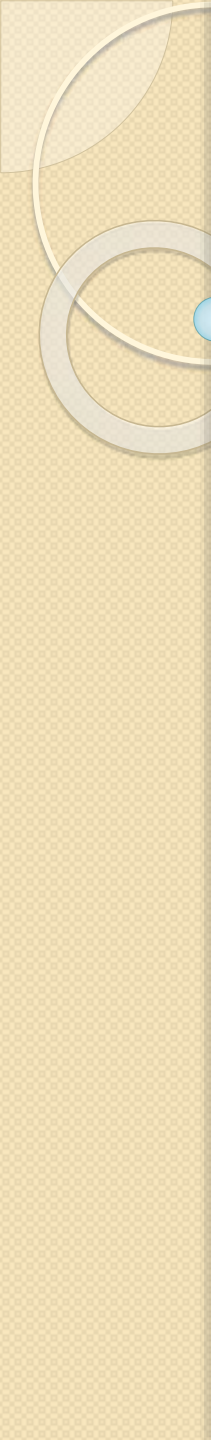
Διόδωρος Σικελιώτης, Ιστορική Βιβλιοθήκη, ΙΗ΄,1-2 (διασκευή)

Στα 200 π.χ.

Κι απ' την θαυμάσια πανελλήνιαν εκστρατεία,
την νικηφόρα, την περίλαμπρη,
την περιλάλητη, την δοξασμένη
ως άλλη δεν_δοξάσθηκε καμιά,
την απaráμιλλη, βγήκαμ' εμείς
ελληνικός καινούριος κόσμος μέγας.

.....
Και την κοινήν ελληνική λαλιά
ως μέσα στην Βακτριανή την πήγαμε, ως τους Ινδούς.

Κ. Καβάφης (απόσπασμα)

ΤΕΛΟΣ